

Sygdomstegn: En sund og rask befinder sig hovedsageligt i terrariets øvre del og sidder synligt fremme uden at gemme sig. Kroppen skal være massiv, men ikke fed og oppustet. Den bør have en voldsom appetit og villigt æde passende fødeemner. En syg eller svækket frø vil oftere sidde på terrariets bund og kropsmæssigt virke ”slank”, mindre muskuløs og have slap hud. Frøens hud skal være intakt, uden sår, hævelser eller misfarvede områder. Især området omkring nedre bug, gat og indersiden af bagbenene bør undersøges for forandringer. Misfarvede områder optræder med rødlig eller blålig farver. Hos skadede dyr optræder der ofte hvidlige ”vattede” eller svampede områder pga. infektion med bakterier og svampe. Hvis dyret undersøges, håndteres eller stresses, må det ikke udvise rystelser eller krampelignende bevægelser i benene. Såfremt dyret ikke trives, skal man hurtigt søge kvalificeret hjælp samt isolere det syge dyr.

Andet: Da den ikke opdrættes regelmæssigt i fangenskab, er mange af de dyr, man kan købe, vildtfangede. Vær derfor omhyggelig med karantæne.

Lovgivning: Arten må ikke indfanges og eksporteres fra Australien, men er i øvrigt ikke omfattet af nogen fredningsbestemmelser.

Frøgruppen
www.nhf.dk/dartfrog

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning. Ver. 1 2008/9 Michael N. Larsen.

Pasningsvejledning for *Infrafrenata*

Foto: Rune Midtgaard

Videnskabeligt navn: *Litoria infrafrenata* (tidl. *Hyla infrafrenata*).

Dansk navn: Australisk kæmpeløvfrø eller Hvidlæbet kæmpeløvfrø.

Udseende: Den australsk kæmpeløvfrø regnes som verdens største løvfrø, idet kropslængden kan nå op over 135 mm. Ryggen er græsgrøn og glat, bugen er lys og nubret. Rundt om underkæben og helt ned til skulderen har den en tydelig hvid stribe. Den har store sugekopper på forbenenes tæer og mindre på bagbenenes, hvor der er tydelig svømmehud.

Udbredelse i naturen: Kæmpeløvfrøen findes i det nordlige Australien (Cap York), New Guinea og dele af Indonesien samt omkringliggende øer.

Biologi: Kæmpeløvfrøen er meget tilpasningsdygtig og findes i mange forskellige naturtyper. Den er vidt udbredt på fugtige biotoper i kystnære områder, men også i vinmarker, fugtig og tør skov, samt savanne. I de tørre områder findes den kun, hvis der er nogle vandsamlinger, der kan tjene som yngledamme. Den kan overleve en tørtid ved at gemme sig i hulheder i træer, under bark og sten. Hannerne sidder i vegetationen omkring yngledammene og kvækker meget højt, (som en stor hund). Den lægger et meget stort antal æg.

Hold i terrarium: Kæmpeløvfrøen er en stor robust løvfrø, der er relativ hårdfør. En gruppe på 5-8 dyr kan holdes i et regnskovsterrarium på ca. 60 x 50 x 90 cm (l x d x h). Arten er ikke social uden for yngletiden og kan derfor godt holdes enkeltvis. Terrariet skal beplantes med kraftige slyngplanter som fx Guldranke, da frøerne kan være ret voldsomme ved beplantningen. Derudover bruges grene og korkbark som dekoration. Som bundlag kan bruges flis eller blot en bar glasbund. For at kunne styre luftfugtigheden og evt. opdrætte arten, er en vanddel med en dybde på 10-15 cm nødvendig i terrariet. Da løvfrøen ikke svømmer særligt godt, er det vigtigt, at der fra vanddelen er flere nemme muligheder for at komme op fx grene eller store sten. En temperatur på 25-28 °C er passende evt. med en natsenkning ned til 20-22°C. Terrariet skal overbruses en gang om dagen, så det holder en relativ luftfugtighed på 80-95 %. Da arten overvejende er nataktiv, er der ikke behov for lys udover, hvad planterne i terrariet har brug for. Arten er ikke sky og har ikke specielt behov for skjulesteder, da den gerne sidder fremme.

Foder: Kæmpeløvfrøen er ukompliceret at fodre, da den spiser alt, hvad den kan gabe over. Voksne individer spiser spyfluer, Dubia-kakerlakker, vandregræshopper og fårekylinger. Pas på med museunger, da de feder og er en unaturlig kost for arten. Unger (dvs. dyr mellem 10 og 35 mm) spiser bananfluer, stuefluer, spyfluer, ovnfisk og små fårekylinger. Unger fodres dagligt, og voksne 4-5 gange om ugen. Foderet skal overdrysses med et vitaminpulver inden det gives til frøen.

Hold med andre dyr: Da den æder alt, hvad den kan gabe over, betyder det, at mindre frøer og øgler som fx anoler bliver ædt. Den kan eventuelt holdes sammen med andre store løvfrøer, men den holdes bedst alene.

Adfærd: Sammenlignet med en del andre løvfrøer er den relativ dagaktiv. Den hopper ikke meget omkring, men foretrækker at vente på, at et bytte kommer forbi, hvorefter den springer de sidste 10-15 cm og overrumpler det. Den kvækker en del, specielt hvis man stimulerer den til yngeladfærd ved at give den en vanddel og hæve luftfugtigheden kraftigt. Hvis man vil prøve at opdrætte arten, skal man gøre sig klart, at dens kvækken er høj og ikke noget, man ønsker i sit soveværelse!

Giftighed: Der foreligger ingen oplysninger om, at arten skulle være specielt giftig. Alligevel bør almindelige håndhygiejne overholdes, når man har håndteret sine dyr. Man bør så vidt muligt ikke holde om dyret med bare hænder af hensyn til frøens sarte hud. Det er bedre at bruge en gennemsigtig bøtte, når man skal indfange eller undersøge et dyr.

Levealder: Levealderen i naturen er ukendt men arten kan leve mere end 10 år i fangenskab.